

man gjorde vel i i Stedet at lægge 100 Kr. til de 2,400 Kr. og saa tage den usikre Begravelseshjælp bort. Der er ogsaa enkelte andre Ting, som kunde trænge til nærmere Overvejelse, naar vi skulle lovgive paa et — jeg gentager det — for os hidtil ukendt Grundlag.

Indenrigsministeren (Bramsen): Jeg vil til det 11te kongevalgte Medlem (H. N. Hansen) gøre den Bemærkning, at lige saa lidt som jeg i det andet Ting har kunnet høre paa, at man eventuelt vilde lægge denne frivillige Forsikring med Statstilskud til Grund for en Forsikring for Landbruget og Skovbruget, lige saa lidt kan jeg være enig med det ærede Medlem i, at man med nogen som helst Ret skulde kunne lægge den til Grund senere for en Ulykkesforsikring for Søfarten, men for Fiskeriet er det erkendt bestandig ogsaa fra Regeringens Side, at vi ikke kunne gaa frem paa samme Maade som ved de andre Erhverv, naar man vilde have en Ulykkesforsikring for det overvejende Antal Fiskere, som ikke vare i Arbejdsgiveres Tjeneste. Saa var det man i 1889 her i Tinget foreslog at lade Søfarten betale for disse Fiskere uden Arbejdsgivere, og der mener jeg, at mod denne Ordning kunde der fremføres overordentlig vægtige Indvendinger, som ogsaa ere blevne fremførte. Nu foreslaar man, at disse Arbejdere, som ikke have Arbejdsgivere, skulle ved deres egne Penge kunne faa en frivillig Forsikring med eventuelt Statstilskud, men deraf lader sig aldeles ikke udlede noget som helst med Hensyn til den danske Søfart, hvor der netop ikke findes Arbejdere uden Arbejdsgivere.

Da ikke flere ønskede at udtale sig, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling
vedtoges uden Afstemning.

H. N. Hansen: Jeg tillader mig at foreslaa Lovforslaget henvist til et Udvalg paa 9 Medlemmer.

S. Jensen: Jeg mener, som jeg før udtalte, at Lovforslaget egner sig til Vedtagelse i den foreliggende Form, men efter hvad der er fremført fra anden Side, maa jeg slutte, at der skal foretages Forandringer i det. Skønt jeg maa antage, at de ikke ville blive større, end at de kunne

foretages uden Udvalgs Nedsættelse, skal jeg dog, da det ærede 11te kongevalgte Medlem (H. N. Hansen) baade i sit første Foredrag og i sine sidste Bemærkninger har udtalt, at Udvalget ikke skal være, hvad vi kalde et Begravelsesudvalg, men at det skal arbejde paa at fremme Loven saa hurtig som muligt, for min Part ikke modsætte mig Udvalgs Nedsættelse.

Carstensen: Ogsaa jeg ønsker at udtale, at jeg ikke heller modsætter mig Udvalgs Nedsættelse i fuld Fortrøstning til, at Lovforslaget vil blive hurtig fremmet.

Uden Afstemning

vedtoges ovennævnte Forslag af H. N. Hansen om Udvalgs Nedsættelse.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Livsforsikringsvirksomhed.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3255 ff.).

Sagen sattes under Forhandling.

P. G. C. Jensen: Som den højtærede Minister bemærkede ved Fremsættelsen af dette Lovforslag, er der flere Gange saavel her i Landstinget som i Folketinget udtalt Ønsket om, at man maatte komme til en Lovordning paa dette Omraade. Der er al mulig Grund til at takke den højtærede Minister, fordi han har fremmet denne Sag og har gjort det saa hurtigt, som det er sket, da han jo ikke har fungeret saa længe, thi det er en stor og omfangsrig Sag, en Sag, der kræver megen Overvejelse, megen Indsigt i mange Forhold, og som man ikke saadan løber til. Naar et Lovforslag om dette Emne nu er blevet forelagt her, vil jeg sige: for tidligt er det ganske sikkert ikke kommet, jeg haaber, at det er kommet tidsnok; thi Forholdet er jo i Virkeligheden det, at der bør ikke tøves med at bringe en Lovordning i Stand paa dette Omraade. Det er jo forbavsende, i hvilken Grad i de senere Aar det ene Livsforsikringsselskab er skudt frem efter det andet, en Mangfoldighed af Selskaber, større eller mindre, og alle have de vidst at skaffe sig Tilgang, ikke paa hinandens Bekostning, men saaledes, at Kredsen af Mennesker, der lade sig forsikre, vokser i Forhold til